

Istota wynalazku. Pomiar mocy przeciekowej rozruchu polega zgodnie z wynalazkiem na tym, że w ramieniu odbiornika stacji radiolokacyjnej tworzy się układ pomiarowy składający się z regulowanego tłumika, detektora obwiedni i częstotściomierza o regulowanej czułości, regulacją tłumienia tłumika i czułością wejściową częstotściomierza uzyskuje się poziom graniczny zadziałania częstotściomierza między stanem niezliczania i stanem zliczania impulsów nadajnika przedostających się do ramienia odbiornika przed zapaleniem się zwieraków. Następnie przy pomocy zewnętrznego pomiarowego generatora impulsów mikrofalowych o regulowanej znanej mocy szczytowej określa się wartość mocy szczytowej, przy której częstotściomierz zaczyna zliczać impulsy. Moc przeciekowa w impulsie równa jest wówczas nastawionej na generatorze pomiarowym mocy szczytowej.

Przykład. W celu zmierzenia wartości mocy przeciekowej rozruchu stacji radiolokacyjnej stosującej w przełączniku antenowym zwieraki gazowane tworzy się układ pomiarowy, składający się z nadajnika, rozgałęzienia z badanym zwierakiem, oraz ramienia anteny i ramienia odbiornika. W ramieniu anteny umieszcza się dopasowane obciążenie, a w ramieniu odbiornika regulowany tłumik, detektor obwiedni i częstotściomierz (licznik impulsów) o dającej się regulować czułości. Regulowany tłumik oraz częstotściomierz o regulowanej czułości pozwalają na ustalenie takiego poziomu zadziałania częstotściomierza, że impulsy o mocy szczytowej poniżej tego poziomu nie będą przez ten częstotściomierz zliczane. Wychodząc od tak niskiej czułości układu pomiarowego, że nawet impulsy o zwiększonej mocy przeciekowej przed zapaleniem się zwieraka nie powodują zadziałania częstotściomierza, zwiększa się stopniowo czułość układu pomiarowego, aż do momentu gdy zarejestrowane zostaną impulsy b.w.cz. przenoszone przez zwierak do ramienia odbiornika przed zapłonem zwieraka. Po zapaleniu się zwieraka moc impulsów przedostających się do ramienia odbiornika znacznie zmaleje i impulsy te nie będą rejestrowane.

Drogą podstawienia generatora pomiarowego impulsów b.w.cz. o regulowanej skalowanej mocy szczytowej, zamiast nadajnika radiolokacyjnego i rozgałęzienia z badanym zwierakiem, ustala się wartość mocy szczytowej, przy której rozpoczyna się zliczanie impulsów przez częstotściomierz. Ta wartość mocy równa będzie właśnie mocy przeciekowej rozruchu badanej stacji radiolokacyjnej.

Sposób według wynalazku pozwala na ustalenie z dużą dokładnością wartości mocy szczytowej ciągu impulsów trwającego ułamek sekundy.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób pomiaru mocy przeciekowej rozruchu stacji radiolokacyjnej, z n a m i e n n y t y m, że w ramieniu odbiornika stacji radiolokacyjnej tworzy się układ pomiarowy składający się z regulowanego tłumika, detektora obwiedni i częstotściomierza o regulowanej czułości. regulacją tłumienia tłumika i czułości wejściowej częstotściomierza uzyskuje się poziom graniczny zadziałania częstotściomierza między stanem niezliczania i stanem zliczania impulsów nadajnika przedostających się do ramienia odbiornika przed zapaleniem się zwieraków, a następnie przy pomocy zewnętrznego generatora pomiarowego o regulowanej mocy wyjściowej określa się wartość mocy szczytowej, przy której częstotściomierz zaczyna zliczać impulsy.